

ב"ה, גליון י' תמוז תשכ"ה

וועד העולמי לזכות את הרבים

כל אחד יקבל על עצמו להחזיר בתשובה לכל הפחות מאה אנשים,
על ידי שיורה לו הדרך האמת ולהוציאו מקליפות הערב רב נזכה להגאולה שלימה בב"א
ירושלים עיה"ק תובב"א

וועד העולמי לזכות את הרבים

ארגון מיוחד שהוא מדריך ומורה דרך למזכי הרבים להרבות כבוד שמים

העוסק בצרכי ציבור שכרו הרבה מאוד

ובאמת עיקר כוונת ההספד שיקנאו החיים בהם ויאמרו ראו כמה יקר הגיע לאיש אשר עסק בעבודת ה' ולמה נחדל
אנחנו לעשות כמוהם, ובפרט העוסקים בצרכי ציבור, כמו שהיה באנשים הנ"ל כמה שעסקו בצרכי ציבור וביטלו
לפעמים עיי"כ עונת התורה.

ואמרו במד' לר' אבהו הראו שכרו י"ג נהרי אפרסמון ואמר אלו למאן, א"ל לאבהו, אמר ואני אמרתי לריק יגעת
וכו'. וצריך ביאור איך חס ושלום יכפור ר"א בשכר תורה ומצות. ופשוטן של דברים כמו שכתבתי כי ידוע ר' אבהו היה
קרוב לבי קיסר ושכח שם כמבואר בגמ' כד הוי ר"א אתי לבי קיסר וכו', וא"כ מא"י מושב ר' אבהו לרומי מושב קיסר
דרך רב וצריך זמן בהליכה וחזרה וגם שם לבוא אל הקיסר ולהשתדל כי לא בחנם הלך שם, צריך גם כן זמן רב כנודע
למבקרי פתחי שרים ומכ"ש מלכים גדולים כמו קיסר רומי בימים ההם, וא"כ ביטל עיי"כ זמן רב מהתורה והיה פרוש
מבה"מ דיבוק חברים וכדומה.

אך אמרו במשנה והעוסקים בצרכי ציבור יהיו עוסקים עמהם לש"ש ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו
עשיתם, והיינו שלא יצטערו כי עיי עסיקת צרכי ציבור נתמעט הלמוד ומעש"ט, ואמר לא אל תיראו כי מעלה אני
עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם מע"ט ותורה בשלימות, וזהו ענין ר"א שפחד שמה שיגע בצרכי ציבור והלך לבי קיסר
וכדומה הכל לריק כי מיעט עיי"כ תורה ועבודת ה', וזהו אמרו לריק יגעת, אבל הראו לו משמים כי הקב"ה קבע לו
שכר מ"מ ושכרו הרבה מאוד.

(יערות דבש)

חבר אנו לכל אשר יראוך (תהלים...)

מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות, זה שנמנו חביריו לדבר מצוה ולא נמנה עמהם.

(ברכות כו)

הרי שמן הדין הוא שצריך להימנות עם חביריו לדבר מצוה, ואם אינו נמנה עמהם הרי זה חסרון שלא יוכל שוב
להמנות.

וזאת הרי כל אחד ואחד מאתנו יש בכוחו להימנות ולהיות ממזכי הרבים כל אחד בחלק השייך לו והראוי לו: הרב בהשפעתו הגדולה, העשיר בעשרו, והדל בזמנו וכו' ויחד להיות נימנים לחבורה אחת להצלת הרבים ומזכי הרבים. וכל אחד יש לו בכוחו חלק אחד שיכול לעזור בזה מי בדבר גדול ומי בדבר קטן ולהיות לכל הפחות נטפל לעושי מצוה וכמאמרם ז"ל: (מכות ה) הנטפל לעושי מצוה כעושי מצוה, (וה"ה להיפך).

(ת"כ ורש"י ויקרא ה, יז)

אין שיעור וערך לגודל שכר האדם המזכה נפשות ומקרבן לתורה

בעלי תורה היראים והחרדים לדבר השם שחלים ומזדעזעים מפני כבודו יתברך מוטל עליהם להשגיח על עוברי וזונני יתברך, להדריכם בדרך הישר עד כי ישובו מדרכם הרעה לעבודתו יתברך.

והענין מבואר בזוהר פרשת תרומה דף קכ"ט דאין שיעור וערך לגודל שכר האדם המזכה נפשות ומקרבן לעבודתו ית', כי הכרוז יוצא בקול גדול ואומר עליונים ותחתונים אסהודי סהדותא, מאן הוא דבורא נפשות ומזכה לחייביא ההוא שכתר מלכות בראשו ההוא ראוי לעלות השתא קמי מלכא דהא מלכא ומטרוניתא שאלו עליה, כדין אזדמן תרין סהדין מאינון עיני ה' דמשטטי בכל עלמא וקיימין בתר פרגודא וסהדין סהדותא דא, ואמרי הא אנן סהדין על פלניא בר פלניא דמזכה רבים ומסירם מדרכם המקולקל, זכאה חולקיה דהא אבוי נזכר בגינו לטובה, דא איהו עביד לתתא נפשאן דחייביא דהווי מסטרא אחרא, כדין אתייקר קוב"ה בחדוא שלימתא, ביה שעתא אזדמן חד ממנא דאיהו גזברא על דיוקנין דצדיקיא ברזא דשמושא דאתוון דאתקרי ברזא יהודיע"ם בכתרא דשמושא דשמא קדישא, ורמיז קודשא בריך הוא לההוא ממנא ואייתי דיוקניה דההוא בר נש דעביד נפשאן דחייביא וקאים ליה קמי מלכא ומטרוניתא, ואנא אסהדנא עלי שמיא וארעא דבההיא שעתא מסרין ליה לההוא דיוקנא, דהא לית לך כל צדיקא בהאי עלמא דלא חקיק דיוקניה לעילא תחות ידא דההוא ממנא, ומסרין בידיה ע' מפתחן דכל גנוזיא דמאריה בהו, כדין מלכא בריך לההוא דיוקנא מכל ברכאן דברין לאברהם כד עביד נפשאן דחייביא שהיה מגייר גרים ומקרבן תחת כנפי השכינה, וקב"ה רמיז לד' משריין עלאין ונטלין לההוא דיוקנא ואזלי עמיה ואיהו עאל לע' עלמין גניזין דלא זכי בהו בר נש אחרא בר אינון גניזין לאינון דעבדי נפשיהון דחייביא, ואלמלי הווי ידעו בני נשא כמה תועלתא וזכו זכאן בגינייהו כד זכו להון, הווי אזלי אבתרייהו ורדפי לון כמאן דרדף בתר חיין, מסכנא זכי לבני נשא בכמה טבאן בכמה גניזין עלאין לאו איהו כמאן דזכי בחייביא, מה בין האי להאי, אלא מאן דמשתדל בתר מסכנא איהו אשלים חיין לנפשיה וגרים ליה לאתקיימא וזכי בגיניה לכמה טבאן לההוא עלמא ומאן דמשתדל בתר חייביא איהו אשלים יתיר, עביד לסטרא אחרא דאלהים אחרים דאתכפיא ולא שלטא ואעבד ליה משלטנותיה, עביד דאסתלק קב"ה על כורסי יקריה, עביר לההוא חייבא נפשא אחרא זכאה חולקיה ע"כ לשון הזוהר, אשרי לו ואשרי חלקו א"ס וכי"ר.

(אור צדיקים)

(המשך אי"ה בגליון הבא)